

1) at der for Kjøbstædernes Vedkommende savnes en communal Melleminstants, svarende til Amtsraadet for Landet, mellem den enkelte Kjøbstads Communalbestyrelse og Regjeringen, og

2) at Valgret og Valgbarhed for Borgerrepræsentanternes Vedkommende ikke længere stemme med Forholdenes nærværende Udvikling.

Til den Ende blev det, da Ministeriet maatte ansee det ønskeligt, forinden der freedes til Udarbejdelsen af noget Lovudkast i den antydede Retning, at modtage de locale Autoriteters Betænkning over de forskellige Hovedmomenter, som herved især maatte komme i Betragtning, ved et under 19de Mai d. A. udsædte Circulaire paalagt samtlige Amtmænd og Amtsraad saavel som de betydeligere Kjøbstæders Communalbestyrelser at afgive Erklæring i Sagen, idet man til Veiledning for Vedkommende tilføiede en kort Fremstilling af de forskellige Maader, hvorpaa Niemedet kunde søges opnaaet, samt derhos tillige antydede de væsentligste Betæneligheder, som frembyde sig mod enhver af dem, uden at Ministeriet paa Sagens daværende Standpunkt fandt Anledning til selv at erklære sig for noget enkelt af Forslagene.

Hvad saaledes Organisation af en overordnet Communalautoritet for Kjøbstæderne angik, blev det af Ministeriet fremhævet, om Leiligheden ikke burde benyttes til at bringe Landcommunerne og Kjøbstæderne i et Amt i en nøiere Berelvirkning ved at lade den anden Instants i de communale Anliggender, som ordentligviis ville finde endelig Afgjørelse ved samme, være fælles. Hertil kunde da de for Landcommunerne bestaaende Amtsraad afgive Grundvolden, og formeentes det, at der under Forudsætning af, at denne Anskuelse billigedes, vilde være at vælge mellem følgende Fremgangsmaader, nemlig:

enten at lade valgte Repræsentanter for Landdistricter og Kjøbstæder efter et vist Forhold i Antallet sammentræde i eet Raad, der i Fællesskab skulde behandle og efter Stemmesleerhed tage Beslutning i

alle til communal Afgjørelse eller Medvirkning Raadet overladede Sager, hvad enten disse vedkom Land eller Kjøbstad;

eller ved Delegerede fra Amtets Kjøbstæder at danne en særegen Afdeling af Amtsraadet, med hvilket de skulde sammentræde i fælles Anliggender, og derimod særskilt uden Deeltagelse af Landdistrictets Repræsentanter behandle rene Kjøbstad-anliggender.

Af Hensyn til de ikke saa Betæneligheder, ethvert af de tvende nævnte Alternativer i deres Udførelse maatte erkjendes at frembyde, troede Ministeriet fremdeles at burde bringe under Overveielse et af en tidligere Indenrigsminister fremsat Forslag, som gik ud paa at organisere en overordnet Kjøbstadcommunalautoritet for større Kredse eller saakaldte Stiftsraad, hvis Hovedopgave det vilde blive at sanctionere de Beslutninger af de enkelte Kjøbstæders Communalbestyrelser, som efter Lovgivningen behøve Sanction, at afgjøre omtvistede Spørgsmaal og i det Hele at udøve den Amtmændene overdragne besluttende, deciderende og betænkningsgivende Myndighed i communale Anliggender.

Hvad dernæst det andet Hovedpunkt, nemlig en Forandring af Reglerne for Valgret og Valgbarhed til Kjøbstædernes communale Repræsentation, angik, udtalte Ministeriet, at de Hensyn, som i denne Henseende burde tages i Betragtning, maaskee lettest og naturligt kunde forenes ved at indføre samme Regel for Valget i Kjøbstæderne, som paa det til Sognesforstanderskaberne paa Landet ved Lov af 22de Marts d. A. foreskrevne, alene med den Forandring, at for Kjøbstædernes Vedkommende ikke samtlige Repræsentanter burde afgaae paa eengang, men foreløbig kun den ene Halvdeel, der skulde erstattes ved Valg af samtlige Statydere, medens den anden Halvdeel først aftraadte 3 Aar senere. Med den Betryggelse, som dette System formeentlig vilde give, behøvedes der da maaskee ligesaa lidt i Kjøbstæderne som paa Landet nogen videre-gaaende Indskrænkning for Valgbarhed end for